

ת"פ 37098/03/13 - רשות המיסים בישראל - מחלקה לתיקים מיוחדים נגד בר ספנות (2006) בע"מ, שמעון אזולאי, יוסי גל

בית משפט השלום באשדוד

18 ספטמבר 2016

ת"פ 37098-03-13 רשות המיסים בישראל - מחלקה לתיקים
מיוחדים נ' בר ספנות (2006) בע"מ ואח'

לפני כבוד הנשיא אביחי דורון
המאשימה
רשות המיסים בישראל - מחלקה לתיקים מיוחדים

נגד
הנאשמים
1. בר ספנות (2006) בע"מ
2. שמעון אזולאי
3. יוסי גל

ב"כ המאשימה - עו"ד ליאת ברזילאי ועו"ד ירון דבוש

ב"כ נאשם 1+2 - עו"ד יניב שגב

ב"כ נאשם 3 - עו"ד נס בן עטר

הנאשמים בעצמם

[פרוטוקול הושמט]

החלטה בעניין נאשמים 1+2

הובא לפני הודאתו של המומנה על עבודות השירות לפיה הנאשם 2 אינו מתאים לעבודות שירות נוכח סביר לחשש לפגיעה גופו או חייו של אדם לרבות הנאשם, בהתבסס על חו"ד שנמסרה לשב"ס בידי משטרת ישראל.

חו"ד הממונה נשלחה לבית המשפט לפני למעלה מחצי שנה ועל פי החוק אינה עוד בתוקף, ולו מסיבה זו יש לבקש מהממונה חו"ד חדשה ומעודכנת. יחד עם זאת, מגלה בית המשפט דעתו כי גם לו הייתה חו"ד עדכנית - והיא אינה - היה בית המשפט מבקש לדעת פרטים רבים נוספים, מהצד האחד אודות המידעים ששימשו לעריכת חו"ד, מידת מהימנותם,

מידת עדכניותם. מהצד השני- ייתן הממונה טעם מדוע גם בתנאים אלה לא ימצא לנאשם 2 מקום בו ניתן יהיה לשלבו בעבודות שירות, לרבות בתחנת משטרה או מקום מפוקח דומה.

בית המשפט ימנע מלאזכר את הפסיקה הקיימת ביחס לעניין זה, די בכך שיאמר כי דרך המלך היא בניסיון שיש להוכיחו במאמצים רבים, לקיים הסדר טיעון ולא להתנער ממנו או לחייב גזר דין שונה מההסכמה שהגיעו אליה הצדדים.

בנסיבות אלה ראשית אני מורה למאשימה להעביר עותק על הפרפרזה שבידיה לידי ההגנה. שנית אני מורה לממונה על עבודות השירות ליתן חו"ד נוספת ומקיפה ובה יפורטו כל הפרטים הדרושים שנשאלו בהחלטתי מעלה, ויעשה מאמץ עילאי להיעתר ולמצוא מקום לנאשם 2 לביצוע עבודות שירות. חו"ד זו תוגש לבית המשפט עד לדין הבא שאני קובע אותו ליום 22.11.16 בשעה 9:00. הנאשם 2 יתייצב למועד זה בפני.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ו, 18/09/2016 במעמד הנוכחים.

אביחי דורון , נשיא

גזר דין בעניין נאשם 3

בתאריך 5.8.15 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע ע"י בית המשפט בעבירות של הטיית פקיד מכס לפי סעיף 212 (א) (9), הימנעות מהגשת תעודות לפי סעיף 212 (א) (11) לפקודת המכס ועשיית מעשה להתחמק ממס קנייה לפי סעיף 22 (א) (5) לחוק מס קנייה. בתמצית עניינו של כתב אישום זה הינו הברחת 757 קרטונים של סיגריות באמצעות שתי ספינות שהגיעו מקפריסין לישראל. הנאשם נמנע מלדווח לרשויות המכס על הסיגריות אשר נמצאו בספינות שהיו בבעלותו או תחת פיקוחו ובכך להימנע מתשלום מיסים בסך של 4,532,647 ₪. עפ"י הסדר הטיעון בין הצדדים אשר הושג לאחר ישיבות רבות ובהמלצת בית המשפט הנכבד הודה הנאשם בכתב האישום המתוקן והוסכם על העונשים הבאים:

1. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו- 4 ימים בסה"כ.

2. קנס בסך 20,000 ₪. אשר ישולם לרשות המיסים ב40 תשלומים שווים.

3. מאסר על תנאי בגובה שיקבע בית המשפט כשעמדת המאשימה היא מאסר על תנאי של שנה למשך 3

עמוד 2

שנים על כלל עבירות המכס.

הסדר טיעון זה, כאמור, בא לעולם לאחר ישיבות רבות בתיווך החתום מטה שניהל גישור בתיק זה במהלכן נחשפתי למלוא חומר הראיות בתיק, על חוזקותיו מבחינת התביעה וחולשותיו מבחינתה בהקשרים רבים. אף שהסדר הטיעון אינו חל על החלק האזרחי בתובענה שהוגשה ע"י הנאשמים לשחרור תפוס (הספינות והרכוש שנתפס) השגתו הייתה כרוכה בהבנות גם בתחום זה, סופו של יום שבית המשפט המליץ לצדדים להסכים על ההסדר שזה המתווה שלו היות שהוא מכמת את הסיכויים והסיכונים הנשקפים מהתשתית הראייתית ומהמצב העונשי הנוהג בסוג זה של עבירות. כמובן מאליו שבית המשפט מקבל את ההסדר שהוא עצמו המליץ עליו בצדדים בהתחשב בכל אלה.

באשר למידת העונש אני סבור כי לאחר תיקון כתב האישום ובהתחשב בעונש המוצע אין עוד אפשרות לומר כי הסדר הטיעון מבטא את הרף התחתון של מתחם הענישה בסוג זה של עבירות, הן בשל העובדה שהעבירות שהנאשמים הודו בהן הן העבירות הפחות חמורות, בכלל ובהתייחס לעבירות המקוריות בכתב האישום בפרט והן בשל העובדה שהסדר הטיעון מביא בחשבון גם את הענישה הכספית הלא מבוטאת שהייתה מנת חלקם של הנאשמים הן ביחס לסחורה שאיבדו והן ביחס לתיקוני הספינות שנדרשו מהם לאחר השבתתן הארוכה מאוד במסגרת תיק זה.

כל הפרמטרים שצוינו ע"י ב"כ המאשימה הינם פרמטרים רלוונטים לקביעת מתחם הענישה בתיק שלפני, הן האינטרס הציבורי במניעת הברחות בכלל והברחות מהים בפרט, אף שאלו באו לידי ביטוי בסעיפים טכניים לכאורה של פקודת המכס שהנאשם הורשע בה והן החיסרון של הקופה הציבורית הנגרם כתוצאה מפעולותיו של הנאשם. היות שמדובר בהסדר טיעון סגור, והיות ששני הצדדים מסכימים שהעונשים המוצעים הינם בתחום מתחם הענישה אף שזה סובר שהם בתחתיתו וזה סובר שהם בחלקו העליון, אינני מוצא צורך לקבוע בעצמי את המתחם המדוייק במקרה שלפני. אוסיף רק, שנתונים אישים של הנאשם והבעת חרטה מצידו ממילא היו מביאים להצבת העונש הרלוונטי במקום נמוך יותר מזה שהיה נקבע כמדד הענישה הנכון במתחם.

מאחר ולאחר שאמרתי דברים אלה הרי אני מקבל כאמור את הסדר הטיעון וגוזר על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

1. מאסר למשך 9 חודשים, שהנאשם יתחיל לרצות החל ביום 1.11.16, אני ממליץ- והסניגור יעשה כמיטב יכולתו- נוכח מצבו המשפחתי המורכב של הנאשם, להציבו בבית כלא בצפון הארץ (במידת האפשר בכלא חרמון) אך סדרי כליאתו נתונים באופן בלעדי לשב"ס.
2. אני גוזר על הנאשם 3 קנס בסך 20,000 ₪ או שנה מאסר תמורתו. אשר ישולם לזכות רשות המיסים וישולם ב-40 תשלומים שווים ורציפים שמועד הראשון בהם יחול ביום 1.11.16 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה ולא ישולם אחד התשלומים יעמוד הקנס כולו לפרעון מיידי.
3. אני גוזר על הנאשם 3 מאסר למשך 6 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מן הכלא עבירה לפי פקודת המכס.

אני מורה לגזברות להשיב את הפקדת המזומן בתיק מ"י 13-02-34203 לנאשם.

עמוד 3

זכות ערעור לנאשם 3 בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתנה והודעה היום ט"ו אלול תשע"ו, 18/09/2016 במעמד הנוכחים.

אביחי דורון , נשיא